

AANGETEKEND

Autoriteit Consument & Markt
T.a.v. Directie Energie
Postbus 16326
2500 BH Den Haag

MR J.S. ORT
MR A.A. VAN BRUGGEN
MR J.A.J.M. JONK
MR P.M.D. WELJERS
MR D. BERLIJN
MW MR M.E. VISSER
MR A.TH. DE HAAN
MR K.A. DOEKHI
MW MR A.G. KEESMAAT

Tevens op voorhand per e-mail: (zonder bijlagen) secretariaat.de@acm.nl

Inzake: Gemeente Alblasterdam/Adv Rendant
Dossiernr.: tk/AVB/20130389
Uw ref.: **zaaknummer 14.0573.30**

Rechtstreeks tel.nr.: +31 (0)78 699 25 20
Rechtstreeks fax nr.: +31 (0)78 699 25 24
E-mail: vanbruggen@zwartbol.eu

14 september 2015

Dames en Heren,

In dezen treed ik op voor de Gemeente Alblasterdam, verder te noemen: "**de Gemeente**". De Gemeente heeft mij verzocht een schriftelijke zienswijze in te dienen met betrekking tot het ontwerpbesluit terzake de aanvraag van Rendant Parknet Beheer B.V., verder te noemen: "**Rendant**", voor ontheffing van de verplichting tot aanwijzing van een netbeheerder op grond van artikel 2a lid 1 van de Gaswet.

Deze ontwerpbeschikking is door u op 11 augustus jl. op het internet gepubliceerd. Blijkens de eveneens op 11 augustus jl. op het internet gepubliceerde toelichting kunnen belanghebbenden tot en met 22 september a.s. reageren op het ontwerpbesluit en zal indien een of meer belanghebbenden een verzoek doet voor spreektijd op 15 september a.s. een hoorzitting worden georganiseerd.

In verband met het verzoek van de Gemeente om een zienswijze in te dienen, bericht ik u als volgt.

Belanghebbende

De Gemeente is sedert 10 juni 2014 eigenares van 7 percelen grond, gelegen te Alblasterdam op het industrieterrein Parc Nieuwland. Een kopie van de notariële akte d.d. 10 juni 2014 waarbij deze percelen grond aan de Gemeente in eigendom zijn overgedragen, is als **bijlage 1** aan deze zienswijze gehecht.

De onderhavige percelen grond vormen tezamen de zogenaamde openbare ruimte op het industrieterrein Parc Nieuwland. Deze percelen zullen hierna ook "**de Openbare Ruimte**" worden genoemd.

Het net van Rendant waarop het ontwerpbesluit ziet, is gedeeltelijk gelegen onder de Openbare Ruimte.

Als eigenares van de openbare ruimte waarin een gedeelte van het net van Rendant is gelegen, heeft de Gemeente er belang bij dat het net naar behoren wordt beheerd, onder meer met het oog op de omstandigheid dat het transport van gas gevaren met zich brengt die effecten kunnen hebben voor de openbare ruimte.

Voorts is het zo dat de Gemeente als zodanig de verantwoordelijkheid heeft voor de ruimtelijke ordening op haar grondgebied. Bij het al dan niet verlenen van de onderhavige aanvraag van Rendant, spelen aspecten van ruimtelijke ordening een rol.

Meer in het algemeen heeft nog te gelden dat de Gemeente ten aanzien van de openbare ruimte het algemeen belang dient te behartigen en in de hoedanigheid van publiekrechtelijk rechtspersoon belanghebbende is ten aanzien van de aanvraag van Rendant. Het betreft hier immers de levering van gas aan percelen die (deels) zijn gelegen op het grondgebied van de Gemeente waarbij de leidingen lopen via de openbare ruimte.

Gelet op dit één en ander heeft de Gemeente terzake het onderhavige besluit te gelden als belanghebbende in de zin van artikel 1: 2 Algemene Wet Bestuursrecht.

Relevante feiten

Rendant heeft op 19 november 2012 bij de Autoriteit Consument en Markt een verzoek ingediend voor een ontheffing op grond van artikel 15 lid 1 onder a en b van de Elektriciteitswet voor het gesloten distributiesysteem dat ligt onder het industrieterrein Parc Nieuwland te Alblasterdam en Papendrecht.

De Autoriteit Consument en Markt heeft naar aanleiding van dit verzoek op 21 mei 2014 een ontwerpbesluit gepubliceerd waarin zij het voornemen heeft vastgelegd geen ontheffing voor de verplichting om een netbeheerder aan te wijzen voor het elektriciteitsnet waarop het verzoek van Rendant betrekking heeft, te zullen verlenen (ontwerpbesluit in de zaak met nummer 12.0326.30).

De Gemeente heeft op 27 juni 2014 een schriftelijke zienswijze ingediend met betrekking tot voornoemd ontwerpbesluit. Een kopie van de betreffende zienswijze (zonder bijlagen) is als **bijlage 2** aan deze zienswijze gehecht.

De in die zienswijze verwoorde feiten en omstandigheden en de daarin aangevoerde argumenten zijn ook relevant voor het onderhavige verzoek van Rendant aangezien daarbij dezelfde of in ieder geval soortgelijke vragen spelen.

Om deze reden dient de inhoud van voornoemde zienswijze als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Voor de te dezen relevante feiten en omstandigheden verwijst de Gemeente naar de feiten en omstandigheden zoals zij deze in voornoemde zienswijze heeft verwoord.

Eisen aan aanvrager

Het onderhavige gastransportnet is gelegen onder het industrieterrein Parc Nieuwland te Alblasterdam en Papendrecht. De Gemeente laat voorshands in het midden of dit gastransportnet kwalificeert als een gesloten distributiesysteem in de zin van artikel 1 lid 1 onder deel a van de Gaswet.

In deze zaak is in de eerste plaats aan de orde de vraag of Rendant eigenares is van het gasnet. Immers, alleen indien dat zo is, wordt voldaan aan de terzake geldende eis van het eerste lid van artikel 2 a van de Gaswet die moet zijn vervuld voordat een ontheffing van het gebod van artikel 2 lid 8 van de Gaswet kan worden verleend.

Ter staving van de stelling dat zij de eigendom zou hebben van het gasnet heeft Rendant aan de Autoriteit Consument en Markt een kopie van een notariële verklaring d.d. 17 maart 2015 ter hand gesteld.

Volgens deze notariële verklaring zou Rendant eigenaar zijn van het in die verklaring omschreven gasnet.

In artikel 2 onder 3 van de betreffende verklaring wordt in dit verband bepaald dat bij akte d.d. 11 februari 2005 ten behoeve van Rendant een zelfstandig en eeuwig durend recht van opstal is gevestigd tot het aanleggen, hebben, in stand houden en exploiteren en het vernieuwen van kabels en leidingen en alles wat daarbij behoort ten behoeve van elektriciteit en/of gas en/of communicatie en/of warmte c.q. koudetransport.

Aan de akte d.d. 11 februari 2005 zijn vier tekeningen gehecht waarop de grenzen van het opstalrecht zijn aangegeven. Deze tekeningen zijn als **bijlage 3** aan deze zienswijze gehecht.

Voor zover ten tijde van het passeren van akte d.d. 11 februari 2005 gasleidingen in het tracé waren aangelegd en dat tracé overeenstemt met de grenzen van het opstalrecht of nadien binnen deze grenzen zodanige leidingen zijn aangelegd, gaat de Gemeente er van uit dat Rendant eigenares is van het onderhavige gasnet.

Afgaande op het gestelde in artikel 2 onder 3 van de notariële verklaring d.d. 17 maart 2015 zouden de grenzen van het net zoals deze blijken uit de aan deze verklaring gehechte kaart overeenstemmen met de aan de akte d.d. 11 februari 2005 gehechte tekening.

Deze stelling is niet juist. Afgezien daarvan dat aan de akte d.d. 11 februari 2005 niet één maar vier tekeningen zijn gehecht, leert een vergelijking van de aan de akte gehechte tekeningen met de tekening die aan de notariële verklaring is gehecht, dat de ligging van de onder het opstalrecht vallende kabels en leidingen niet overeenkomen met de ligging van het net. Het net valt niet samen met de grenzen van het opstalrecht maar is aanzienlijk groter.

De Gemeente stelt zich op het standpunt dat voor zover het net is gelegen buiten de grenzen van het opstalrecht, dit net is aangelegd zonder de toestemming van de toenmalige eigenaars van de percelen grond waarin de leidingen zijn gelegd. Voor zover aanleg van het net heeft plaatsgevonden buiten de grenzen van het opstalrecht, is Rendant geen bevoegde aanlegger geweest in de zin van artikel 5:20 lid 2 BW.

In dit verband is nog van belang dat het gasnet zoals dit thans bestaat, voor een belangrijk deel is aangelegd na 1 februari 2007 en dat Rendant in zoverre geen beroep kan doen op het bepaalde in artikel 155a lid 1 Overgangswet Nieuw Burgerlijk Wetboek.¹

Zo beschouwd, is duidelijk dat voor het antwoord op de vraag of het gehele onderhavige gasnet aan Rendant in eigendom toebehoort, dan wel slechts het gedeelte dat is gelegen binnen de grenzen van

¹ Zie in dit verband het concept ontwerpbesluit onder 18 waaruit blijkt dat het gastransportnet in het jaar 2010 is aangelegd door Essent en gespecialiseerde gasinfrabedrijven zoals Baas, Hak, Voets, Marconi Oranje en Joulz.

het opstalrecht, respectievelijk terzake waarvan zij zich op 1 februari 2007 als eigenaar gedroeg, beslissend is of te dezen sprake is van horizontale of verticale natrekking.

Vaststaat dat een aanzienlijk gedeelte van het onderhavige gasnet is aangelegd buiten de grenzen van het bij akte d.d. 29 maart 2005 verleende opstalrecht.

De Gemeente stelt zich op het standpunt dat gelet op de bedoeling van artikel 5:20 BW, in een dergelijk geval moet worden aangenomen dat die gedeelten van het net die zijn aangelegd zonder toestemming van de eigenaren van de percelen grond waarin deze aanleg heeft plaatsgevonden, niet krachtens horizontale natrekking eigendom van Rendant zijn geworden. Voor deze uitbreidingen van het net geldt het bepaalde in artikel 5:20 lid 1 BW, omdat het anders mogelijk zou zijn een (relatief) klein net zeer aanzienlijk uit te breiden tegen de wil van de eigenaren van de percelen waarin de uitbreiding plaatsvindt en daarmee in feite een net zou kunnen ontstaan dat goeddeels is aangelegd zonder dat de aanlegger daartoe bevoegd was.²

Een dergelijke handelwijze is in strijd met de bedoeling van de wetgever bij het bepaalde in artikel 5:20 lid 2 BW. Om deze reden is hier geen sprake van horizontale, maar van verticale natrekking. Dit geldt in ieder geval voor zover de uitbreidingen hebben plaatsgevonden vanaf 1 februari 2007.

Zo beschouwd, is duidelijk dat Rendant niet de eigendom heeft van het gehele onderhavige gasnet en dat derhalve niet wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 2a lid 1 van de Gaswet zodat de onderhavige aanvraag van Rendant reeds om die reden moet worden afgewezen.

Inhoudelijke toetsing

Uit de aanvraag tot verlening van een ontheffing d.d. 9 mei 2014 en het ontwerpbesluit van de Autoriteit Consument en Markt blijkt dat Rendant zich op het bepaalde in artikel 2a lid 1 onder a en b van de Gaswet beroept. Rendant stelt dat het bedrijfs- of productieproces van de gebruikers van haar gasnet om specifieke technische of veiligheidsredenen geïntegreerd is en dat dit net primair gas transporteert voor de eigenaar daarvan of daarmee verwante bedrijven.

In het ontwerpbesluit komt de Autoriteit Consument en Markt terecht en op goede gronden tot het oordeel dat aan Rendant geen beroep toekomt op het bepaalde in artikel 2a lid 1 onder a of b van de Gaswet.

² Parlementaire geschiedenis: Kamerstukken II 2005/6 29834 nr. 9. p 7-8. Zie ook conclusie OM d.d. 17 mei 2013 ECLI:NL:PHR:2013:CAO727

De gronden waarop ingevolge artikel 15 van de Elektriciteitswet een ontheffing van de verplichting om voor een dergelijk net een beheerder aan te wijzen, kan worden verkregen, stemmen overeen met die van artikel 2a lid 1 onder a en b van de Gaswet.

Ter staving van haar betoog dat aan haar een beroep toekomt op artikel 2a lid 1 onder a en b van de Gaswet hanteert Rendant dezelfde argumenten als die welke zij ten grondslag heeft gelegd aan haar beroep op artikel 15 lid 1 onder a en b van de Elektriciteitswet.

Rendant stelt dat zij aan de in artikel 2a lid 1 onder a van de Gaswet opgenomen grond voor het verlenen van de onderhavige ontheffing zou voldoen omdat zij voornemens zou zijn om de energie infrastructuur dusdanig aan te sturen en in te richten dat in de toekomst, mede door de oprichting van WKK installaties en het plaatsen van een 10.000 m² pv installatie, de bedrijfsprocessen van de gebruikers van het onderhavige gasnet zouden zijn geïntegreerd met de energievoorzieningen. Er zou dan sprake zijn van een duurzame energievoorziening en een smartgrid dat is geïntegreerd met de productie- en bedrijfsprocessen van de gebruikers op het net.

Het valt op dat, zowel waar het gaat om toepassing van artikel 15 van de Elektriciteitswet als daar waar artikel 2a Gaswet aan de orde is, Rendant weliswaar betoogt dat zij voornemens is een smartgrid te realiseren, maar er niet in slaagt ook maar enigszins aannemelijk te maken dat zij inmiddels stappen heeft gezet om tot realisatie van haar plannen te komen.

Zou Rendant werkelijk in staat en bereid zou zijn om een smartgrid als hier bedoeld tot stand te brengen, was zij allang doende geweest met de realisatie daarvan, maar daarvan is geen sprake.

Indien de Gemeente het goed begrijpt, verschuilt Rendant zich achter de omstandigheid dat aan haar terzake het elektriciteitsnet en het gasnet nog geen ontheffing van de verplichting om een beheerder aan te wijzen, zou zijn verleend.

Die omstandigheid laat echter onverlet dat Rendant, zonodig onder het voorbehoud dat voornoemde ontheffingen worden verleend, overeenkomsten zou kunnen sluiten die nodig zijn om in de toekomst deze plannen te kunnen uitvoeren.

Rendant kan haar plannen uitsluitend realiseren indien zij over gronden beschikt waar de door haar beoogde WKK-installaties en biogas vergister kunnen worden opgericht. Daarvan is, voor zover de Gemeente bekend, geen sprake.

Evenmin is het, voor zover de Gemeente bekend, zo dat overeenkomsten zijn gesloten met toekomstige afnemers van de producten van de WKK-installaties of dat bij de Gemeente zou zijn nagegaan of de voor het realiseren van de plannen benodigde vergunningen kunnen worden verleend.

Dit één en ander klemt temeer omdat, zoals de Gemeente ook al in haar zienswijze d.d. 27 juni 2014 heeft aangegeven, de ondernemers op het industrieterrein Parc Nieuwland, voor zover de Gemeente bekend, niet bepaald zitten te wachten op het realiseren van een smartnet door Rendant en de (extra) diensten die zij in verband daarmee aan hen zou kunnen bieden.

Dit één en ander klemt temeer omdat Rendant een verlieslatende onderneming drijft.

De Gemeente heeft als **bijlage 4** aan deze zienswijze een kopie gehecht van de jaarrekening van Rendant over het jaar 2013 zoals deze door Rendant bij de Kamer van Koophandel is gedeponerd. Uit deze jaarrekening blijkt dat Rendant over het boekjaar 2013 een verlies heeft geleden van € 181.432,- (tegenover een verlies van € 45.450,- over het boekjaar 2012) waarbij de overige reserves zijn gedaald tot -€88.985,- -/- (tegenover -€ 43.525,- -/- over het jaar 2012).

De kortlopende schulden en prisma bedroegen over 2012 € 5.132.499,-. Over het jaar 2013 zijn deze schulden en passiva gestegen tot € 5.480.402,-.

Hier komt nog bij dat Rendant, in de toekomst zowel in haar gasnet als in haar elektriciteitsnet, investeringen zal moeten doen om er voor zorg te dragen dat deze aan de daaraan te stellen eisen voldoen.

In dit verband is van belang dat Rendant kennelijk nog altijd niet beschikt over een storingsprotocol en onderhoudsplan waaruit blijkt welke investeringen zij voornemens is te doen om er voor te zorgen dat het gasnet voldoende wordt onderhouden. Zie het ontwerpbesluit onder 18.

Gelet op de omstandigheid dat er tot heden geen gefundeerd plan bestaat waaruit blijkt dat en binnen welke periode het noodzakelijk onderhoud aan het gasnet zal worden verricht en hoe dit zal worden gefinancierd, terwijl er ook geen duidelijkheid bestaat over de vraag of en zo ja, op welke wijze en met welke financiering het smartgrid binnen de door Rendant genoemde periode van twee jaren zal kunnen worden gerealiseerd, is duidelijk dat er grote vraagtekens bij de haalbaarheid van de plannen van Rendant dienen te worden gezet. Sterker nog, uitgaande van de gepubliceerde jaarrekening over het jaar 2013 houdt de Gemeente het er op dat Rendant geen middelen voorhanden heeft om het noodzakelijke onderhoud aan het gasnet te kunnen uitvoeren laat staan dat de ambitieuze plannen om tot een smartgrid te komen door haar zouden kunnen worden gerealiseerd.

Bovendien gaat de Autoriteit Consument en Markt er terecht vanuit dat zelfs indien de plannen van Rendant zouden kunnen worden gerealiseerd binnen een periode van twee jaren, het ook dan nog altijd niet zo is dat de bedrijfs- en productieprocessen van de gebruikers van het gastransportnet zijn geïntegreerd om specifieke, technische of veiligheidsredenen. Het realiseren van een smartgrid is geen doel op zichzelf, maar (hooguit) een middel om de om andere redenen noodzakelijk integratie van bedrijfs- en productieprocessen te begeleiden.

Terecht oordeelt de Autoriteit Consument en Markt dat het enkele feit dat Rendant de energievoorziening van een aantal afnemers op bepaalde onderdelen wil integreren (namelijk voor zover deze baat kunnen hebben bij de aanwezigheid van WKK-installaties) met haar eigen bedrijfsproces en deze zou willen verduurzamen, niet tot de conclusie leidt dat de bedrijfs- of productieprocessen van de afnemers op het gastransportnet zouden zijn geïntegreerd, laat staan dat dit het geval zou zijn om specifieke, technische of veiligheidsredenen. In werkelijkheid is de situatie zo dat op het onderhavige industrieterrein een groot aantal verschillende ondernemingen is gevestigd. Deze ondernemingen houden zich met totaal verschillende activiteiten bezig.

De plannen van Rendant om te komen tot een smartgrid, zijn niet meer dan een gelegenheidsargument om te trachten te ontkomen aan de verplichting om voor het onderhavige gasnet een netbeheerder aan te wijzen. Van geïntegreerde bedrijfs- en productieprocessen is echter geen sprake zodat aan de geldende wettelijke eisen niet wordt voldaan.

De Gemeente laat dan nog maar buiten beschouwing dat, haars inziens, Rendant ten tijde van de aanvraag voor de ontheffing, althans het moment waarop aan de orde is of deze zal worden verleend, aan de eisen van artikel 2a lid 1 onder a of b moet voldoen dus niet (meer dan) twee jaren nadat de ontheffing eventueel wordt verleend, zoals Rendant bepleit.

Over het beroep van Rendant op het bepaalde in artikel 2a lid 1 onder deel b van de Gaswet kan de Gemeente kort zijn.

Het is evident dat Rendant gas transporteert ten behoeve van de op Parc Nieuwland gevestigde bedrijven. Van eigen gebruik is geen sprake terwijl dat gebruik wel nodig is om in aanmerking te komen voor een ontheffing op grond van het bepaalde in artikel 2a lid 1 onder b van de Gaswet. Zie in dit verband ook de zienswijze van de Gemeente d.d. 27 juni 2014, bladzijde 17 en de daar vermelde literatuur.

Ter staving van haar standpunt in deze verwijst de Gemeente nog naar het besluit van de Autoriteit Consument en Markt in de zaak onder nummer 12.0343.30 OCI Terminal Europoort en de zaak onder nummer 12.0312.30 Vopak Terminal Europoort. De eerste zaak betrof een besluit als bedoeld in artikel

15 eerste lid van de Elektriciteitswet. De tweede uitspraak ziet op toepassing van artikel 2a eerste lid van de Gaswet. Aangezien het bij toepassing van deze artikelen materieel om dezelfde vragen gaat, zijn beide uitspraken voor de onderhavige zaak van belang.

Uit voornoemde uitspraken blijkt dat de Autoriteit Consument en Markt de twee gronden waarop ontheffing kan worden verleend van de verplichting om een netbeheerder aan te wijzen aldus interpreteert dat aan strenge eisen moet zijn voldaan voordat een beroep op één van deze gronden wordt gehonoreerd.

Zoals de Gemeente hiervoor al heeft aangegeven, kan de ontheffing, indien aan de overige eisen wordt voldaan, slechts worden verleend op twee gronden:

- a. de a-grond : het bedrijfs- of productieproces van de gebruikers van het net is om specifieke, technische of veiligheidsredenen geïntegreerd; of
- b. de b-grond : het net transporteert elektriciteit primair voor de eigenaar van dat systeem of de daarmee verwante bedrijven.

Voor toepassing van de a-grond, is het niet voldoende dat er gedeelde utilities zijn. Sprake moet zijn van bedrijfs- of productieprocessen die om specifieke technische of veiligheidsredenen zijn geïntegreerd. Onderbouwd dient te worden welke specifieke technische of veiligheidsredenen een rol spelen bij het besluit om tot integratie te komen. Het enkele feit dat de eigenaar van een net de zeggenschap wenst te hebben over bepaalde installaties ten behoeve van doelmatige bedrijfsvoering heeft niet tot gevolg dat het bedrijfs- of productieproces van de gebruikers van het net om specifieke technische of veiligheidsredenen is geïntegreerd.

Bij toepassing van de zogenaamde b-grond hanteert de Autoriteit Consument en Markt twee criteria. Het eerste criterium waaraan moet zijn voldaan, is dat op een locatie waarvoor ontheffing wordt gevraagd de energie grotendeels door de eigenaar van het net en de daarmee verwante bedrijven wordt afgenomen. Dit is het zogenaamde kwantitatieve criterium. Daarnaast geldt nog een tweede criterium, namelijk dit, dat het bij de b-grond ook relevant is dat het net oorspronkelijk is ontwikkeld voor het eigen gebruik van de eigenaar van dat net. Dit criterium is het zogenaamde kwalitatieve criterium. Aan beide criteria moet zijn voldaan wil een beroep op de b-grond kunnen worden toegewezen.

Voor een juiste perceptie omtrent de werking van de a-grond is voorts nog van belang het besluit van de Autoriteit Consument en Markt onder nummer 13.0865.30 Bedrijvenpark Oostflakkee Beheer.

In deze zaak heeft de Autoriteit Consument en Markt terzake een aanvraag gebaseerd op artikel 2a lid 1 onder a van de Gaswet in een geval dat zeer goed vergelijkbaar is met het onderhavige geoordeeld: *“De op het bedrijventerrein gevestigde bedrijven hebben uiteenlopende bedrijfs- of productieprocessen, van aannemers tot producenten van gordijnstoffen en catering. De betrokken afnemers hebben dus geen nauw verweven bedrijfs- of productieproces dat een geïntegreerd stelsel vereist om specifieke technische redenen of veiligheidsredenen. De omstandigheid dat er op de locatie een GDS is gelegen dat gebruikt wordt als balancing tool en dat (milieuvriendelijke) initiatieven mogelijk maakt, maakt dit niet anders. Hetgeen door aanvrager in zijn zienswijze naar voren is gebracht, leidt niet tot een ander standpunt. ACM concludeert dat de aanvrager hier niet mee heeft aangetoond at er sprake is van een situatie als omschreven in artikel 2a, eerste lid, onder deel a van de Gaswet.”*

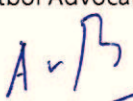
Toepassing van het oordeel van de Autoriteit Consument en Markt zoals dat blijkt uit voornoemde uitspraken op de onderhavige zaak leert dat Rendant niet aan de a- of b-grond voldoet, omdat geen sprake is van nauw verweven bedrijfs- of productieprocessen die een geïntegreerd stelsel vereisen om specifieke technische redenen of veiligheidsredenen en het door het onderhavige net getransporteerde gas niet primair door Rendant als eigenaars van het net of daarmee verwante bedrijven wordt gebruikt, laat staan dat het onderhavige net daartoe zou zijn aangelegd.

Conclusie

De Gemeente is van oordeel dat geen ontheffing aan Rendant dient te worden verleend van de verplichting een netbeheerder aan te wijzen voor het gesloten distributiesysteem gelegen op het industrieterrein Parc Nieuwland omdat voor zover al sprake zou zijn van een gesloten distributiesysteem dat systeem slechts gedeeltelijk in eigendom toebehoort aan Rendant en overigens niet wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 2a lid 1 onder a of onder b van de Gaswet.

Indien gewenst is de Gemeente bereid haar standpunt nader toe te lichten. De Gemeente heeft echter geen behoefte aan spreektijd tijdens een eventuele hoorzitting.

Hoogachtend,
Zwartbol Advocaten B.V.


A.A. van Bruggen